

Panium — Numărul doi

Înălțarea și căderea regelui de la miazăzi

Jeff Pippenger

2025-02-27

Am încheiat articolul precedent scriind: „Versetele 10–15 reprezintă trei războaie prin interpuși duse de împăratul de la miazănoapte, puterea papală, din 1989 până la legea duminicală.” Aceste trei războaie prin interpuși încep odată cu identificarea Statelor Unite în versetul 40 drept „care, corăbii și călăreți”.

Următorul război prin intermediari, reprezentat de versetul 11 și de împlinirea sa istorică în Bătălia de la Rafia din anul 217 î.Hr., s-a purtat între Ptolemeu al IV-lea Philopator, împăratul de miazăzi al Egiptului, și Antioh cel Mare, numit și Antioh Magnus, al Imperiului Seleucid. Antioh împlinise versetul 10 atunci când a ripostat împotriva Egiptului pentru înfrângerea împărăției sale de miazănoapte și pentru pierderea stăpânirilor ei, recucerind întreaga întindere geografică pe care împărăția de miazăzi o smulsesese mai înainte din împărăția sa. A făcut aceasta, dar s-a oprit la hotarul Egiptului, împlinind astfel versetul 10 și preînchipuind anul 1989.

Dar fiii lui se vor pregăti de război și vor strânge o mulțime de oști puternice; și unul va veni cu siguranță, se va revărsa ca un șuvoi și va trece înainte; apoi se va întoarce și va porni din nou la război până la cetățuia lui. Daniel 11:10.

Al doilea război prin interpuși a fost Bătălia de la Rafia. Rafia înseamnă ținutul de hotar. Acel câmp de luptă marchează punctul în care Antioh își încetase invazia anterioară din versetul 10. Cele trei războaie prin interpuși sunt guvernate de adevăr, în sensul că primul război prin interpuși se aliniază cu ultimul război prin interpuși. Toate cele trei războaie — versetul 10, versetul 11 și apoi al treilea război din versetele 13–15 — sunt purtate de aceeași figură istorică în împlinirea lor inițială. Antioh cel Mare este prezent în fiecare dintre cele trei bătălii, legându-le profetic într-o singură linie. Antioh câștigă prima și ultima bătălie, dar nu pe cea din mijloc, unde împăratul de la miazăzi biruie.

Așa cum Rafia înseamnă ținut de graniță, tot astfel și Ucraina. Al doilea război prin intermediari, împlinit mai întâi prin Bătălia de la Rafia, se împlinește acum în războiul din Ucraina. Vladimir Putin este împăratul de la miazăzi, urmașul profetic al celui dintâi împărat modern de la miazăzi, Vladimir Lenin. Putin a susținut în repetate rânduri că răspunsul Rusiei față de Ucraina se întemeiază pe un acord contestat, potrivit căruia, odată cu reunificarea Germaniei, NATO nu avea să se mai extindă în fostul teritoriu al URSS. Motivația lui Putin o oglindește pe aceea a lui Ptolemeu din versetele 5–9 și pe aceea a lui Napoleon din 1797. Toți cei trei împărați ai miazăzii își justifică acțiunile împotriva împăratului de la miazănoapte pe temeiul unui tratat încălcat.

Potrivit lui Isaia 23, desfrânata Tirului, reprezentând puterea papală, avea să fie uitată timp de șaptezeci de ani, ca zilele unui singur împărat — o perioadă arătată în mod repetat a fi timpul în care cea de-a șasea împărăție a profeției biblice, fiara pământului din Apocalipsa 13 (Statele

Unite), domnește.

Și va fi în ziua aceea că Tirul va fi dat uitării șaptezeci de ani, după zilele unui împărat; după sfârșitul celor șaptezeci de ani, Tirul va cânta ca o desfrânată. Ia o harpă, umblă prin cetate, tu, desfrânată, care ai fost uitată; fă melodie plăcută, cântă multe cântări, ca să fii adusă aminte. Și va fi că, după sfârșitul celor șaptezeci de ani, Domnul va cerceta Tirul, iar ea se va întoarce la plata ei și va desfrâna cu toate împărățiile lumii de pe fața pământului. Isaia 23:15–17.

ឆាកពលវលោជានិមិត្តរូបរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំ លាតសន្ធឹងចាប់ពីឆ្នាំ 1798
ដល់ចុងបំផុតអាទិត្យ ដល់ជាបុរេភូតិសាស្ត្រនៃគំណាងដោយខ្មែរ 40។
មិនមែនរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃចិត្តសិបឆ្នាំនោះទេ
ឬនូវពេលវេលាដល់ចុងបំផុតអាទិត្យកំពុងខិតជិតមក ទើបសុភ័ព្វសេយ្យនោះលេចមកវិញ។
ដោយហេតុនេះ សង្គមមនុស្សមីប៊ីកុនុងខ្មែរ 10–15
ត្រូវបានអនុវត្តដោយគំណាងមួយនៃអំណាចសម្បត្តិចេញពីព្រះតាមន័យពុយាករណ៍
នាសតវត្សរ៍បំប៉នចេញពីអំឡុងពេលនេះ។

În prima și în ultima bătălie prin interpuși, împăratul de la miazănoapte biruiește asupra împăratului de la miazăzi. În bătălia din mijloc, împăratul de la miazăzi biruiește asupra împăratului de la miazănoapte. Bătălia de la Rafia a fost împlinirea istorică inițială a versetului 11, iar versetul și împlinirea sa istorică alcătuiesc doi martori care trebuie să fie uniți cu pasajele paralele ale celor trei zile și jumătate profetice de domnie ale Romei papale. Astfel, două pasaje ale Scripturii din Daniel 11, însoțite de împlinirile lor istorice, prezintă caracteristicile profetice ale bătăliei ținutului de hotar din versetul 11, împlinită mai întâi în Bătălia de la Rafia și apoi din nou la vremea sfârșitului, în 1798.

Aceste linii de mărturie susțin că Vladimir Putin este ultimul Vladimir al împăratului modern al sudului. „Vladimir” este adesea definit ca însemnând „stăpânitor al lumii”, dar cuvântul mir înseamnă, de asemenea, în mod corect, „comunitate”. Astfel, Vladimir înseamnă „stăpânitor al comunității” sau „stăpânitor al comunismului”. Putin își identifică implicarea în Ucraina ca fiind întemeiată pe un acord încălcat, care privea preocupările sale legate de extinderea NATO dincolo de granițele convenite după unificarea Germaniei. Direcția lui Putin este îndreptată tot atât de mult împotriva NATO și a UE, pe cât este împotriva lui Zelenskyy și a Ucrainei. Înaintarea NATO și a UE asupra teritoriului despre care Putin insistă că trebuia să rămână liber de NATO este paralelă cu mânia lui Ptolemeu atunci când împăratul seleucid a pus-o deoparte pe prințesa egipteană, soția sa, pentru fosta lui soție. Acel tratat încălcat prefigura Tratatul de la Tolentino, încălcat în 1797. În Daniel 11, atunci când împăratul sudului biruiește asupra împăratului nordului, aceasta implică un tratat încălcat.

Acest tratat încălcat privește refuzul UE de a limita extinderea NATO dincolo de granițele sale atunci când Germania a fost reunificată. În acest sens, Putin, împăratul de la miazăzi, se află într-o luptă împotriva împăratului de la miazănoapte, reprezentat prin puterea sa interpusă. Așa cum naziștii din cel de-al Doilea Război Mondial au fost un substitut al Bisericii Catolice, naziștii din Ucraina devin simbolul celui de-al doilea război prin interpuși din versetele 10–15. Trei războaie mondiale și trei războaie prin interpuși — iar pe ambele linii, naziștii sunt reprezentantul interpus

al Bisericii Catolice în timpul conflictului de mijloc.

În cele trei împliniri istorice originale ale acestor războaie prin intermediari, Antiochus Magnus a fost prezent în fiecare bătălie. S-a arătat adesea cum etimologia numelui „Antiochus” și simbolismul asociat împărăției seleucide ca împărat al miazănoaptei îl identifică pe Antiochus ca simbol al anticristului — papa Romei. Dar, în istoria celor trei războaie prin intermediari, curva Tirului este uitată, astfel că simbolul „papei”, reprezentat în numele „Antiochus”, desemnează puterea sa interpusă. În prima și în ultima bătălie, Statele Unite îndeplinesc pe față voia Romei. În versetul 11, puterea interpusă este nazismul Ucrainei, însă au fost și încă sunt corăbiile și carele Statelor Unite cele care l-au susținut pe Zelenskyy în război. La suprafața celui de-al doilea război prin intermediari, Statele Unite sunt ascunse, după cum este ascuns și papa în timpul celor șaptezeci de ani din Isaia 23. Statele Unite sunt ascunse chiar în istoria în care își dezvoltă toate caracteristicile fiarei, făcând ca, din punct de vedere profetic, să fie potrivit ca, odată ce al doilea război prin intermediari este în desfășurare, Statele Unite să fie estompeate de puterea interpusă a nazismului din Ucraina, deși rămân puterea militară și economică a fiarei pământului care sprijină Ucraina până la pieirea lor.

Când împăratul de la miazăzi a mers la Babilon și l-a luat rob pe împăratul de la miazănoapte și, de asemenea, când generalul Berthier l-a luat rob pe papă, el a pășit direct în Vatican, sugerând că războiul din Ucraina se va încheia cu victoria lui Putin într-un moment în care orice rezistență din partea Ucrainei va fi fost înlăturată. Împărăția pe care a cucerit-o Ptolemeu a fost Babilonul, iar împărăția pe care a cucerit-o Napoleon a fost Babilonul spiritual. Astfel, împărăția lui Zelenskyy este reprezentată de acei supuși care îi oferă sprijin. Acum, după ce Trump a retras sprijinul care consta în carele, călăreții și corăbiile fiarei pământului, sprijinul Ucrainei este UE, chiar grupul care nu a fost dispus să asculte afirmațiile lui Putin cu privire la tratatul încălcat referitor la înaintarea NATO.

Filosofia care îi călăuzește pe eurocrații UE este mișcarea Greenpeace. Din acest motiv, Zelenskyy înseamnă „verde”. Zelenskyy este capul simbolic al instigatorilor la război din UE, care sunt călăuziți de agenda globală nesăbuită a ecologismului. Când războiul din Ucraina se va încheia, Putin va sărbători nu doar o victorie asupra Ucrainei, ci asupra întregii UE și NATO.

Cele trei războaie prin intermediari poartă, așadar, amprenta adevărului. În primul și în ultimul război prin intermediari, împăratul de la miazăzi este înfrânt printr-o alianță între fiara din mare și fiara de pe pământ din Apocalipsa 13. La început, victoria împăratului de la miazănoapte a fost adusă printr-o alianță cu un papă conservator, al Vaticanului I, care, în contextul secretelor de la Fatima din tradiția catolică, este papa alb sau bun. Papa actual, care, în timp ce scriu aceste rânduri, se află pe patul de moarte, este un papă liberal, al Vaticanului II, care, în contextul secretelor de la Fatima, este papa negru sau rău.

Versetul paisprezece arată că, atunci când „jefuitorii poporului tău”, care se înalță și cad, intră în istoria profetică, vedenia este statornicită. În împlinirea versetelor treisprezece până la cincisprezece, în Bătălia de la Panium din anul 200 î.Hr., Roma păgână s-a implicat în chestiunile privitoare chiar la acea bătălie. În cele trei versete care tratează Bătălia de la Panium, versetul

paisprezece arată că vedenia este statornică de Roma.

În bătălia de la Panium a istoriei, un papă alb conservator, de la Vatican I, își va uni forțele cu ultimul dintre cei opt președinți care au început în perioada lui Reagan, care anterior a format o alianță cu un papă conservator de la Vatican I. Ei au făcut aceasta în 1989 pentru a doborî fosta URSS, iar la sfârșit o fac pentru a-l doborî pe ultimul conducător al aceluși regat.

ในยุคแรก และด้วยพันธมิตรระหว่างสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอลที่ 2 กับสหรัฐอเมริกา โยฮัน ปอลที่ 2 เริ่มเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระสันตะปาปาผู้ประเสริฐตามคำพยากรณ์แห่งฟาติมา ด้วยแรงผลักดันจากความเชื่อนั้น พระองค์จึงทรงเริ่มเสด็จไปทั่วโลกเพื่อส่งเสริมสิ่งที่พระองค์ทรงเข้าใจว่าเป็นความสำเร็จเป็นจริงของคำพยากรณ์แห่งฟาติมา ในการนั้น พระองค์ทรงกลายเป็นพระสันตะปาปาที่เสด็จเดินทางมากที่สุดในประวัติศาสตร์ อีกทั้งยังเป็นพระสันตะปาปาที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดตลอดกาล ขณะที่พระองค์ทรงทำให้คำพยากรณ์ในวิรณบทที่สิบสามสำเร็จเป็นจริง ซึ่งกล่าวว่าจะมีเวลาหนึ่งเมื่อชาวโลกทั้งสี่จะพากันพิศวงติดตามสัตว์ร้าย บุคลิกภาพสาธารณะของสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอลที่ 2 เป็นแบบอย่างชัดเจนของพระสันตะปาปาสายอนุรักษนิยมแห่งวาติกันที่หนึ่ง ผู้ซึ่งเข้ามาอยู่ในพันธมิตรกับประธานาธิบดีคนสุดท้ายของสหรัฐอเมริกา

Prandaj, një nga karakteristikat profetike të papës bashkëkohor të Reganit është se ekziston një pikë në të cilën imazhi i tij publik shënohet si një pikë orientuese. Ai shenjim gjendet në vargun katërbëdhjetë, kur grabitësit e popullit tënd e vendosin vegimin. Papa Gjon Pali II përmbush një karakteristikë profetike, duke qenë papa pas të cilit mbarë bota u mrekullua; kështu ai tregon përpara drejt papës konservator të kohës së fundit të Vatikanit I, i cili hyn në një aleancë me Trumpin. Kur kjo ndodh, vegimi vendoset, dhe ajo që e vendos vegimin është futja e vetë papës në historinë e Paniumit dhe në vitin 200 p.e.s.

Începutul celor opt președinți ilustrează sfârșitul celor opt președinți, iar chiar înainte de legea duminicală din versetul șaisprezece, desfrânata Tirului, care a fost uitată, revine în istoria deschisă pe măsură ce formează o alianță cu corespondentul lui Reagan, Donald Trump. Împreună, astfel cum sunt reprezentați prin alianța dintre Antioh și Filip al Macedoniei, ei doboară generația finală a împărăției de miazăzi, reprezentată de regele-copil Ptolemeu. Un copil în profeția biblică este un simbol al generației finale, iar după războiul din Ucraina, Putin va repeta istoria regilor de miazăzi care sunt înălțați prin victorii militare și își pierd calea într-un anumit tip de dilemă dintre biserică și stat.

Astfel, versetul zece, reprezentând anul 1989 și primul război prin interpuși, este începutul, sau prima literă a alfabetului ebraic. Bătălia de la Rafia din versetul unsprezece, reprezentând războiul din Ucraina, este a treisprezecea literă a alfabetului ebraic. Numărul 13 este un simbol al răzvrătirii, iar armata prin interpuși din războiul ucrainean sunt naziștii, simbolul suprem al răzvrătirii în lumea modernă. Panium este ultima literă a alfabetului ebraic, care este alcătuit din douăzeci și două de litere. Astfel, cuvântul ebraic adevăr, care este alcătuit prin aducerea împreună a primei, a treisprezecea și a douăzeci și două litere ale alfabetului pentru a forma cuvântul ebraic „adevăr”, identifică structura acestor trei războaie prin interpuși ca adevăr. A douăzeci și două și

ultima literă a alfabetului ebraic este un simbol al divinității unite cu umanitatea, iar împlinirea Bătăliei de la Panium în viitorul apropiat are loc în timpul președinției lui Trump. Trump este al douăzeci și doilea președinte care a exercitat două mandate.

Panium are o mărturie dublă cu privire la o alianță dublă, iar în ambele referințe alianța reprezintă o asociere care identifică o relație ierarhică între două părți. Alianța dintre Filip și Antioh a fost strategică, având ca scop contracararea influenței ptolemeice și romane în estul Mediteranei. Totuși, colaborarea lor nu a fost concentrată asupra Bătăliei de la Panium în sine — Antioh a desfășurat această campanie în mod independent, fără implicarea militară directă a lui Filip. Rolul lui Filip a fost mai degrabă indirect, oferind sprijin politic și strategic prin faptul că a ținut ocupate forțele aliate Romei și ptolemeilor în Grecia și în Marea Egee, permițându-i astfel lui Antioh să se concentreze asupra Coele-Siriei. Istoricii recunosc cu toții că Antioh era partea mai puternică în alianță și că numai Antioh a purtat efectiv bătălia. Alianța lor privea aria mai largă asociată cu fostul regat al lui Alexandru. Astfel, alianța are un conducător principal și un subordonat inferior, așa cum este reprezentat de numele Cezareea-Filipi, numele purtat de Panium atunci când Hristos a umblat printre oameni. Prin urmare, Cezareea-Filipi corespunde lui Antioh și lui Filip, căci Cezar era partea mai puternică în alianța simbolizată atât de Cezar Augustus, cât și de Irod Filip tetrarhul.

Cuvântul „Tetrarh” înseamnă conducător peste o a patra parte. Cezarul domnea peste întregul regat, iar Filip stăpânea peste o a patra parte a unui teritoriu, așezând astfel simbolul lui Filip într-o relație subiectivă în alianțele de la Panium și Cezareea-Filipi. În Irod Filip vedem simbolul a două linii de sânge, care sunt amândouă simboluri ale unei relații de legământ frânte cu Dumnezeu. Vedem, de asemenea, ecouri ale unei pătrimi din împărțirea împărăției lui Alexandru în patru părți, sau patru tetrarhi. Filip înseamnă iubitor de cai.

La Bătălia de la Panium, care se va împlini la încheierea războiului din Ucraina, Antiohus Magnus, Statele Unite, va învinge Rusia și va intra într-o alianță cu un actor mai mic, reprezentat de Filip. Acel actor mai mic va fi implicat, dar nu direct, în bătălie. Bătălia se va da între SUA și Putin, fiind, în mod evident, legată direct de o controversă religioasă produsă de iritarea și mândria lui Putin, așa cum este ilustrat atât de Ptolemeu al IV-lea Filopator după Bătălia de la Rafia, cât și de regele Ozia al lui Iuda. Ptolemeu și Ozia au fost regi din sud, înălțați în mândrie de succesul lor militar, care apoi au dorit să ia asupra lor o lucrare sacră ce trebuia împlinită numai de preoți. Ozia a primit lepră pentru strădaniile sale, iar Ptolemeu, cuprins de mânie, a ucis 50.000 de iudei în Alexandria.

Versetul treisprezece identifică lupta dintre generația finală a regelui modern al comunității, sau al comunismului, Rusia lui Vladimir Putin, și SUA. Trump biruie în luptă, însă o face împreună cu un aliat dintr-o a patra parte a împărăției, care, în fapt, nu se află la luptă. Ne aflăm aproape de încheierea versetului unsprezece, după cum mărturisesc evenimentele actuale. Putin va fi biruitor asupra Ucrainei, așa cum este reprezentat prin Rafia. Apoi își va începe decăderea progresivă, așa cum este reprezentată prin faptul că Ozia este pus într-o casă până la moartea lui, din pricina leprei. După victoria sa de la Rafia, în 217 î.Hr., domnia lui Ptolemeu al IV-lea Filopator s-a degradat din cauza corupției, a extravagantei și a dependenței de sfetnici lipsiți de scrupule. El a murit în 204 î.Hr., probabil asasinat sau otrăvit de miniștrii săi, Sosibius și Agatocle, ca parte a unei conspirații

menite să asigure puterea pentru fiul său tânăr, Ptolemeu al V-lea. Acest sfârșit tulbure reflectă instabilitatea și intrigile obișnuite în curțile regale elenistice, marcând un punct de cotitură semnificativ în declinul Egiptului ptolemeic.

O caracteristică a împlinirii spirituale a împăratului de la miazăzi, care a fost preînchipuită prin împlinirile literale ce au avut loc în lupta pentru dominația mondială după moartea lui Alexandru, este „revoluția”. Franța devine împăratul spiritual de la miazăzi în perioada Revoluției Franceze. Împăratul modern de la miazăzi, Rusia, s-a născut în Revoluția Rusă. Filosofia introdusă în Revoluția Franceză, pe măsură ce s-a maturizat de la anarhia Revoluției Franceze la comunismul revoluției sovietice, constituie o caracteristică a împăratului de la miazăzi. Comunismul s-a răspândit în întreaga lume prin revoluții.

În timpurile moderne, CIA, prin folosirea agențiilor neguvernamentale, a acționat pentru răsturnarea națiunilor de pretutindeni din lume, iar planul pas cu pas pe care l-a folosit în mod repetat este ceea ce se numește revoluții colorate. Împăratul de la miazăzi este o putere a balaurului, iar globaliștii sunt, de asemenea, puterea balaurului, iar revoluțiile colorate ale CIA sunt repere ale unei puteri a balaurului. Istoria Franței ca împărat spiritual de la miazăzi posedă o istorie unică ce marchează încheierea acelei linii profetice particulare.

Acea concluzie este reprezentată de Napoleon. Revoluția Franceză marchează începutul Franței ca împăratul de la miazăzi, iar Napoleon marchează sfârșitul ei. Istoricii identifică o serie de pași care l-au dus pe Napoleon la Waterloo, identificând astfel o încheiere progresivă a primului împărat spiritual de la miazăzi, spre deosebire de Babilon și Belșatar, care au fost cucerți într-o singură noapte. Primul Vladimir al modernului împărat de la miazăzi, Vladimir Lenin, a murit pe parcursul unei perioade de doi ani, în urma unei serii de atacuri cerebrale. Unii presupun că Iosif Stalin l-a otrăvit, tot așa cum unii presupun că Ptolemeu IV a fost otrăvit de sfetnicii săi. Sfârșitul modernului împărat de la miazăzi, așa cum este reprezentat prin Uniunea Sovietică, a fost de asemenea împlinit printr-o revoluție.

Protestul de la Moscova care a contribuit la dispariția URSS a fost ampla rezistență publică din timpul Puciului din august 1991 (19–21 august 1991). Acest eveniment, centrat în jurul apărării Casei Albe și al conducerii lui Boris Elțin, a subminat în mod direct linia dură sovietică, a expus fragilitatea regimului și a accelerat prăbușirea URSS. Deși protestele anterioare de la Moscova (de exemplu, 1987–1990) și Calea Baltică (1989) au creat elanul necesar, protestele din august 1991 au constituit punctul critic de cotitură la Moscova, conducând la dizolvarea Uniunii Sovietice până la sfârșitul anului 1991. Începutul Rusiei ca împărat al sudului începe și se încheie în revoluție. Sfârșitul URSS a fost o dezintegrare progresivă a împărăției, așa cum a fost și în cazul lui Ptolemeu, Ozia, Napoleon și chiar Vladimir Lenin. Sfârșitul lui Putin este o cădere progresivă, care începe de îndată ce războiul din Ucraina se va fi încheiat. Sfârșitul său este adus la Bătălia de la Panium, când SUA preia controlul asupra împărăției, primind totodată sprijin din partea unui aliat care, în realitate, nu se află la luptă.

Vom continua aceste idei în articolul următor.